

*Hárs György Péter**Anya*

*mesélnék annyi mindent s
te megbocsátanád fülemben
súgva kint s bent hogy
egyszer élt anyád aztán
eljött egy este a kezeid
között szegény összetört
teste a mennybe ütközött
jobb is ha most nem
látod mivel fajultam el a
mindenség csak tátog
nincs már ki elvisel*

Elment

*elmentél mi maradt utánad
szerelem gyűlölet és bánat
elmentem mi maradt utánam
verssorok meg nem álmodott álmom*

*szálltam füvek közt avar alatt
mosolyba fordultam halott
kapcsolatok közt kissé árván
akin kitört egy ősi járvány*

*talán önérzet talán a hűség
de nincsen bennem keserűség
bennem csupán a felbők járnak
velük süllyedek el utánad*

Kártyavetés

*kívül-belül övön
alul az ember
lassan hatvanul*

*nem tudva akkor
még pedig hogy most
is csak hetvenkedik*

*de hát nem is ez
itt a dráma hanem hogy
nincs bubi se dáma*

*s a király végképp
elveszett jövendőben a
végzeted*

Kirakat

*még látja a lányka a szürke havat
még ott a szemében az ezüst kirakat
pocsolyák bevenyésznek a lába előtt
s törölte az Isten a madáretetőt
még ifjú szívében a hajdani télszak
még táncolna szemében a hajdani ég
de beledőlt már vajmi egérszag
avasult lom ki se tudja miért*

*még reppen a varjú ágakon át
még megszeliáttik a rossz babonát
még megbeverednek jó verebek
bennük a régi kövér szeretet
ám moccan lassan a hajnali égbolt
hozva esőt és ővele tébolyt
csak a fák habotáznak szüntelenül
azután lassan minden elül*